

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

25. julij 2021

NEDELJA	JAKOBOVA NEDELJA – ZLATA MAŠA
25.07.	7.00 za farane 10.00 za +Jakoba Ograjšek za +Jakoba Doler SLOVESNOST ZLATE MAŠE
Ponedeljek	Joahim in Ana, starši Device Marije
26.07.	19.00 za +Anico Ožir in starše
Torek	Gorazd in Kliment
27.07.	19.00 za +Avgusta in Franciško Čretnik, obl.
Sreda	Viktor
28.07.	19.00 za +Anico in Ivana Čakš, obl.
Četrtek	Marta
29.07.	8.00 na Pernovem za +Berto Jezernik ter Ano, Antona in Jožeta Veber
Petek	Peter Krizolog
30.07.	19.00 za +Rozalijo in Jožefa Ašenberger
Sobota	Ignacij Lojolski, ustanovitelj jezuitov
31.07.	8.00 za +Jakoba Žagar in družino Vengust
NEDELJA	18. MED LETOM
01.08.	7.00 za farane 8.30 na Pernovem za +Viktorijo Ledinek, obl. 10.00 za družino Reditak

17. NEDELJA MED LETOM

Evangelij

KRISTUS DAJE ZA VSE KRUHA V OBILJU

Iz svetega evangelija po Janezu

Tisti čas se je Jezus prepeljal na drugo stran Galilejskega, to je Tiberijskega jezera. Za njim je šla velika množica, ker je videla znamenja, ki jih je delal na bolnikih. On pa se je vzpel na goro in tam sédel s svojimi učenci. Blizu je bila pasha, judovska

velika noč. Ko je Jezus povzdignil oči in videl, da prihaja k njemu velika množica, je rekel Filipu: »Kje naj kupimo kruha, da bodo tile jedli?« To pa je rekel, ker ga je preizkušal; sam je namreč vedel, kaj bo storil. Filip mu je odgovóril: »Za dvesto denarijev kruha jim ne bi bilo dosti, da bi vsak dobil vsaj majhen kos.« Eden izmed njegovih učencev, Andrej, brat Simona Petra, mu je rekel: »Tukaj je deček, ki ima pet ječmenovih hlebov in dve ribi, a kaj je to za toliko ljudi?« Jezus je dejal: »Recite ljudem, naj sedejo.« Bilo pa je na tistem kraju veliko trave. Posedlo je torej kakih pet tisoč mož.

Tedaj je Jezus vzel hlebe, se zahvalil in jih razdélil med sedeče. Prav tako je razdélil tudi ribe, kolikor so jih hoteli. Ko so se najedli, je rekel svojim učencem: »Poberite koščke, ki so ostali, da kaj ne bo šlo v izgubo.« Pobrali so jih torej in napolnili dvanajst košar s koščki, ki so od petih ječmenovih hlebov ostali tistim, ki so jedli. Ko so ljudje videli, da je stóril znamenje, so govorili: »Ta je resnično prerok, ki mora priti na svet.« Ker je Jezus spoznal, da nameravajo priti in ga s silo odvêsti, da bi ga postavili za kralja, se je spet sam umaknil na goro.

»LAČNE JE NAPOLNIL Z DOBROTAMI«

Še preden Jezus prične javno delovati, se pojavi situacija, povezana z lakoto. V puščavi mu namreč skušnjavec reče: »Če si Božji Sin, reci, naj ti kamni postanejo kruh.« Jezus mu je odgovoril z znamenitim stavkom: »Človek naj ne živi samo od kruha, ampak od vsake besede, ki prihaja iz Božji ust.«

V današnjem evangeliju pa se ponovno pojavi »zagata z lakoto«. Evangelisti pripoveduje, kako je Jezus nasitil množico, ki ga je poslušala. Morda smo se začudili, zakaj je bil tako v skrbeh za telesno lakoto ljudi. V tistem Jezusovem odgovoru skušnjavcu moramo biti pozorni na besedico »samo«. Jezus, ki je dobro poznal človeško naravo, sploh ni trdil, da človeku kruh (vsakdanja hrana), ni potreben; dejal je le, da je človeku hrana za telo premalo. Človek je telo in duh. Po telesu pripada zemlji in po njem je podoben drugim živim bitjem, po duhu pa je državljani nebes, podoben Bogu. V tem življenju je telo orodje duše, zato moramo skrbeti zanj. Če si lačen, misliš samo na hrano in težko na kaj »višjega«.

Za večino ljudi to drži, izjeme so duhovni junaki – svetniki. Zanje je značilno, da so pozorni in čuteči za drobne potrebe soljudi. Eden takih je bil recimo Karel Boromejski, ki je nekoč vodil milansko škofijo. V njegovem času je tam divjala kuga in škof Karel je osebno stregel bolnikom: čistil je njihove kužne rane in jim dajal jesti in piti. Mnogi so se v »teh časih s covid-virusom«, podobno žrtvovali in z neizmerno ljubeznijo in predanostjo stregli bolnikom. Iz osebne izkušnje tega dela je Karel povedal: »Če hočeš komu pripovedovati o Kristusu, ga moraš prej sedemkrat nahraniti.« Človeka nahraniti pa pomeni izkazati mu najbolj osnovno dobroto. To pove več kot množica lepih besed. Dobrota, ki prihaja od srca, gre naravnost k srcu. Dobrota je žarek tiste ljubezni, ki prihaja od Boga. Pomenljivo je, da je za podobo svoje ljubezni do konca Jezus izbral prav kruh – hostijo. Za človeka, ki je zares dober, rečemo, da je »dober kot kruh«. Dobrota odpira oči srca in duše za Boga; po delih dobrote smo vsi Božji glasniki.

Po: S. Čuk, Misli srca

